

Het kleine verschil

(Der kloane Unterschied)

Blijspel in drie bedrijven

door

ULLA KLING

vertaling

Huib Drukker

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.

(Grimas Theatergrime verkoop)

Tel: 072 - 5 11 24 07

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **HET KLEINE VERSCHIL (DER KLOANE UNTERSCHIED)** gaan opvoeren, dienen in alle programma-boekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **ULLA KLING** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **10** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

PERSONEN:

Fons - het keuterboertje Moermans, dat z'n handen meer dan vol heeft aan het onderhoud van z'n gezin, bestaande uit elf personen, met nog eentje onderweg

Lisa - zijn vrouw, die haar hartewens in vervulling ziet gaan, maar dat in eerste instantie beslist niet mag laten blijken

Niek - hun zoon van rond de twintig

Ben - hun zoon van rond de achttien

Karel - hun zoon van rond de vijftien

Jacob - vriend van Fons en tevens burgemeester, die zijn goedbedoelde poging, de familie Moermans een financieel ruggesteuntje te geven, ziet uitmonden in bedrog

Pastoor - het tiende Moermansje in zijn doopregister opnemend als zontje Peter, er niet bij stilstaand, dat papier erg geduldig is

Jo - de een of andere dubieuze tante, die nooit ontbreekt als er iets te schransen valt

Dorien - de vroedvrouw van de familie, zich heel even vergissend, maar daarna alle kenmerken vertonend van een ingoede ziel

Guusje - vriendin van Niek, een hartelijke, spontane en opgewekte meid

De rol van pastoor kan, indien nodig, ook door een vrouwelijke zielzorgster gespeeld worden.
--

DECOR:

Het verhaal speelt in de woon-eetkamer van een boeren-bedoening. Er zijn geen tussentijdse decorveranderingen nodig en de toestand wordt beschreven, gezien vanuit de zaal. In de korte kant links een open doorgang naar de keuken en de slaapkamers van de kinderen. In de korte kant rechts een deur naar de slaapkamer van de ouders. In de brede achterwand een deur, waardoor men op het erf komt. Links of rechts ernaast een raam, dat uitkijk geeft op hetzelfde erf. Dit raam moet geopend kunnen worden. Door glasgordijnen kan de doorkijk voor de toeschouwers een beetje verdoezeld worden. De inrichting moet wel netjes zijn, maar tegelijkertijd ook een beetje sjofel. Met andere woorden: beslist niets, waaruit welvaart blijkt. De huiskamer tafel mag dus gerust een blank geschuurde zijn. Speeltechnisch worden aan het interieur geen eisen gesteld, behoudens dan, dat aan de tafel met vier personen gegeten moet kunnen worden. P.S. In dit verhaal komt regelmatig een verloskundige in beeld; in de tekst wordt echter de voorkeur gegeven aan de ouderwetse benaming "vroedvrouw".

EERSTE BEDRIJF

De tafel is provisorisch gedekt met vier borden, met 'n lepel ernaast, een korfje met stukken brood, en een onderzetter, om een ketel op te zetten.

Jacob: *(met 'n glas bier voor zich, tot de opgewonden ijsberende Fons)* Alsjeblieft Fons, hou op met dat heen en weer rennen! Je werkt 'n mens op de zenuwen! Je moet onderhand toch wel gewend zijn aan dat soort toestanden!

Fons: *(kijkt op z'n horloge)* Als ik 't je toch zeg, man, zolang heeft het nog nooit geduurd!

Jacob: Zeker, maar Lisa is ook niet meer de jongste. En als het jochie zo meteen z'n eerste kreetjes slaakt, is al die opwinding ook weer in tijd van niets vergeten.

Fons: O ja, maar ondertussen zijn het dan wel al twaalf monden, die ik te stoppen heb. Ga er maar eens aan staan!

Jacob: *(vrolijk)* Dat klopt. Maar je zult moeten toegeven, dat jezelf verantwoordelijk bent voor het ontstaan van deze situatie. En één troost heb je: dit tiende jongetje brengt je tienduizend euro op, handje contantje. Dat heeft de gemeenteraad eenstemmig besloten. En terecht, want zo'n prestatie vraagt om 'n beloning! *(bewonderend)* Tien zonen! Zoiets heeft hier bij ons tot nu toe nog nooit iemand klaargespeeld!

Fons: *(borst vooruit)* Nou ja, men doet wat men kan. *(weer onrustig)* Maar nu wordt het toch zo zoetjesaan tijd! Waarom moet ze dat nou zolang rekken? Dat mij hier het zweet in de handen staat, interesseert haar kennelijk niet! *(steekt z'n hoofd in deur rechts)* Zeg, hoe lang duurt het dan nóg? Het zal toch zeker nog wel voor vandaag zijn, hoop ik? *(deur dicht, in zichzelf)* Dat geklungel altijd!

Dorien: *(in de deur)* Je zult toch zeker nog wel je tijd kunnen afwachten! En als je nog één keer je hoofd hier naar binnen durft te steken, ga je iets meemaken! Halvegare! *(deur dicht)*

Fons: *(verachtelijk)* Vroedvrouwen! In plaats, dat ze er trots op is, de tiende Moermans mee op de wereld te mogen helpen, begint ze ook nog praatjes te krijgen! Ik heb dat mens sowieso nooit kunnen uitstaan! *(hoofdschuddend)* Wat ik hier allemaal moet meemaken! Maar zeg eens, Jacob, wanneer krijg ik die tienduizend euro dan?

Jacob: Op de dag, dat de kleine gedoopt wordt. Maar luister, Fons, even onderons: hierna zet je er wel een punt achter, nietwaar? Zo'n bevolkingsexplosie als jij veroorzaakt, is een beetje teveel van het goede voor onze gemeente.

Fons: Als je maar weet, dat die knapen van mij met kop en schouder boven hun soortgenoten uitsteken. Daar mag je gerust trots op zijn. Als puntje bij paaltje komt, zou elk van hen apart al tienduizend euro waard zijn!

Jacob: (*honnend*) Man, jij bent gestraft met inbeelding. Zó'n kunststuk is het nu ook weer niet, om 'n kind te maken!

Fons: (*uitdagerend*) O nee? Wat heb jij er dan tot nu toe van terecht gebracht? En wat je nu op stapel hebt staan, zou ook best nog wel eens 'n meisje kunnen zijn.

Jacob: Nou en? Een meisje is toch zeker ook 'n mens, of niet soms?

Fons: (*grootmoedig*) Ja ja, dat is natuurlijk wel zo. En als je geluk hebt, zal een van m'n jongens later met haar trouwen en kun je ook tevreden zijn.

Jacob: Je loopt behoorlijk te raaskallen. Maar daarvoor kunnen we, gezien de ophanden zijnde gebeurtenis, verzachtende omstandigheden laten gelden. Vertel me liever eens: wat ga je met die tienduizend euro doen?

Fons: Die zijn al weg, nog voordat ik ze goed en wel in handen heb. Het dak boven ons hoofd is zo lek als 'n mandje en ik wil ook nog 'n stal bijbouwen. Tienduizend euro zijn in zo'n geval niets! Dat mag je best wel eens onder de aandacht van de gemeenteraadsleden brengen!

Jacob: Nu begin je toch wel onbeschaamd te worden!

Fons: (*bezwierend*) Het was alleen maar 'n constatering. (*inmiddels is kinder lawaai hoorbaar geworden; Fons rukt het raam open, roept*) Is het gedaan daarbuiten? Uitgerekend nu ma zo ziek is!

Stem: Henkie laat me niet op de schommel!

Stem: Hij heeft er al de hele tijd op gezeten!

Stem: Heb ik niet! (*huilen*)

Fons: (*roept*) Edje, wil je dat wel eens laten! Als ik naar buiten moet komen, krijgen jullie allemaal 'n pak op je donder! Verrekte apekoppen!

Jacob: (*kijkt ook door het raam, grinnikend*) Een mooi zootje ongeregeld heb jij in de loop der jaren bij elkaar gevogeld zeg!

Fons: Ho ho, makker! Wat je daar ziet, is het neusje van de zalm, en als je dat nog eens een zootje ongeregeld durft te noemen, dan eh...

Jacob: (*vrolijk*) Dan hoef je mijn tienduizend niet, wou je zeggen?

Fons: Niet precies, maar zoiets in die richting.

Jacob: (*grinnikend*) Het was toch maar 'n grapje. Zeg, en de drie oudsten heb je al aan het werk, nietwaar?

Fons: (*knikt*) Niek, Ben en Karel. Maar je kunt het geloven of niet, ondanks hun hulp blijft het toch nog altijd een kunst de eindjes aan elkaar te knopen. En ofschoon die tienduizend euro van de gemeente

meer dan welkom zijn, vrees ik toch, dat ze op de lange duur niet méér dan de bekende druppel op de al even bekende gloeiende plaat zullen zijn.

Jacob: Och kom nou, men kan ook overdrijven.

Fons: O ja? Dan ga maar eens na: iedere dag heb ik, om maar iets te noemen, vijf broden nodig, en dat driehonderdvijfenzestig dagen per jaar! Dat zijn er eh... *(rekent uit z'n hoofd)* nou, in elk geval een hele hoop! Alleen maar het brood! Moet je nagaan!

Jacob: *(grinnikend)* Meneer Moermans, dat sommetje had je twintig jaren geleden moeten optellen. Maar in rekenen zul je toen ook al wel geen held zijn geweest. Niettemin, bedankt voor het bier. En zorg er nu maar voor, dat jouw tiende binnen de kortste keren tevoorschijn komt, dan krijg je van mij, dat wil zeggen van de gemeente, die beloofde tienduizend. En dan wil ik er verder geen woord meer over horen.

Fons: Man, ik zeg toch al niets meer!

Jacob: Het is uiteindelijk geen katterpies. Mij doet ook niemand zomaar tienduizend euro cadeau!

Fons: Dat moest er nog bijkomen. Jij, met je burgemeesterssalaris!

Jacob: Luister, vriend, voordat ik me daarover ga opwinden, zal ik maar liever naar huis gaan. Zoals je weet, kan het bij mijn vrouw ook iedere dag gebeuren, en het gaat haar niet zo best.

Fons: Dan sterkte, Jacob. En zodra onze jongen er is, zal ik 't je meteen laten weten.

Jacob: *(met klopje op z'n schouder)* En jij ook sterkte. Maar ja, het ergste heb je nu immers achter de rug.

Fons: *(lijdend)* Maar ik voel me toch echt niet zo happy hoor. Al te vaak wil ik dit echt niet meer meemaken.

Jacob: *(vrolijk)* Niet te geloven! Tien jongens op de wereld zetten en het dan nog op de zenuwen krijgen! *(af via midden)*

Fons: *(luistert aan de deur)* Wat doen die daar nu in godsnaam? Het lijkt wel alsof ze het met opzet zolang laten duren, alleen om het spannend te maken. *(opent voorzichtig deur rechts)* Dorien, is er nog niets te zien van de jongen? Ik bedoel, misschien al 'n heel klein beetje?

Dorien: *(schreeuwt, onzichtbaar)* Deur dicht! Kinderen komen aan één stuk en niet in kleine beetjes!

Fons: *(vlug deur dicht)* Wat 'n haabaai! Je hebt niet eens meer wat te vertellen in je eigen huis! De volgende keer komt ze er niet meer in. Dan moet Lisa maar naar de kliniek! - Zo, en nu ga ik eerst eens zien wat eten op tafel te krijgen. *(even af in links, terug met een grote ketel, zet die op tafel, tilt deksel op, de rook walmt uit de ketel, ontzet)*

Gaffer, ze begint al te ruiken. Langer dan vijf dagen kan men zoiets kennelijk niet laten staan. (*grinnikend*) Maar daar weet ik wel iets op. (*haalt 'n fles jonge klare uit de kast, kiept er, al roerend, haast 'n halve liter in*) Alcohol neutraliseert de reuk en is ook goed voor de maag. (*proeft eens*) Ha, niet eens zo slecht, alleen 'n beetje ranzig, maar dat geeft niet.

Niek: (*op via midden*) Hoi pa. En, hoe staan de zaken? Is er al een nieuwe Moermans?

Fons: Nee, nog altijd niet. En lang hou ik dit niet meer vol!

Niek: Of ma het volhoudt, interesseert je kennelijk niet.

Fons: Om haar maak ik me geen zorgen, die is eraan gewend. Maar ik, ik ben na afloop altijd helemaal kapot!

Niek: (*nikt op rechts*) Heb je al eens poolshoogte genomen?

Fons: (*verontwaardigd*) Dat laxeermiddel van 'n Remmerswaal laat me er niet in! Ik mag niet eens netjes iets vragen! De moeder weet tenminste hoever ze is, maar ik, als beklagenswaardige vader, weet helemaal niets!

Niek: (*hoofdschuddend*) Vadertjelief, als ik niet wist, dat je in feite een ziel van 'n mens bent, zou ik echt kwaad op je worden. Met ma heb ik te doen, niet met jou!

Fons: (*beledigd*) Maar zeker, zo kan het wel weer! Altijd maar op mij! Op degene, die de hele verantwoording voor deze familie draagt! Met mij heb je geen compassie! Nee, zo is het wel goed!

Niek: Pa, stel je niet aan. Vertel me liever eens wat je van plan bent met die enorme hoop geld te gaan doen?

Fons: Op de eerste plaats gaat je dat niets aan, want het is m'n eigen zuurverdiende geld, en op de tweede plaats heeft het allang een bestemming gekregen!

Niek: Ik had gedacht, dat ik daar, als oudste, ook een klein beetje aan mee te vertellen had.

Fons: Dat mag je gerust, maar waaraan het wordt uitgegeven, bepaal ik! En als je je hersens gebruikt had, zou je niet hebben hoeven te vragen. Het dak is zo rot als 'n mispel, we hebben een nieuwe stal nodig en ma moet eindelijk een nieuwe wasautomaat krijgen.

Niek: Dan is het goed. Ik had alleen maar zo gedacht.

Fons: Aha. En wát heb je alleen maar zo gedacht?

Niek: Nou ja, je weet toch, dat Guusje en ik binnenkort willen trouwen. En eh, omdat we nog lang niet alles bij elkaar hebben, had ik gehoopt, dat je mij ook wat van dat geld zou geven.

Fons: Ach zo. (*nadenkend*) Nou ja, helemáál ongelijk heb je niet. En weet je wat? Ik zal jou ook een duizendje geven.

Niek: Dankjewel pa. Ik wist wel, dat je me zou helpen.

Fons: Maar hang het niet aan de grote klok, anders komen ze allemaal.

Niek: O nee, ik zal het alleen aan Guusje vertellen.

Fons: (*loopt weer heen en weer*) En dat duurt maar en duurt maar! Ik kan niet tegen dat wachten! De spanning is te groot voor me!

Niek: Toe pa, beheers je nou 'n beetje!

Fons: Jongen, daarbinnen staan tienduizend euro op het punt het licht der wereld te aanschouwen! Zou je daarvan niet uit je doen raken?

Ben: (*met Karel op via midden*) En? Nog niets?

Fons: Nee, nog niets!

Ben: Dan duurt het deze keer wel lang!

Karel: Heb je mevrouw Remmerswaal niet gevraagd, of we er misschien een dokter moeten bijhalen?

Fons: Hoezo dokter? Ik heb m'n jongens tot nu toe allemaal zonder hulp van zo'n kwakzalver op de wereld gebracht!

Karel: (*sarcastisch*) Jij, ja, maar we hebben het nu over ma.

Ben: Wat krijgen we overigens te eten vandaag?

Fons: Erwtensoep.

Ben: Alweer?

Fons: Hoezo, alweer? Je zult er nog van staan te kijken. Er zit vandaag namelijk een heerlijk pikant bijsmaakje aan!

Karel: Ja, dat zal wel. Ik acht jou tot alles in staat!

Fons: (*begint soep op te scheppen*) Kom kom, geen gezanik nu. Ga zitten en eet. Ma is er niet, dus moeten we ons behelpen. (*de drie nemen plaats, zichzelf ook*) En er allemaal 'n stuk brood bij eten, want de kleintjes moeten hierna ook nog wat hebben.

Karel: (*mopperend*) Altijd soep! (*terwijl allen eten*) Maar pa, wat ik nog vragen wou: wat ga je eigenlijk met die smak geld doen?

Fons: Vraag overbodig. Is al allemaal geregeld.

Ben: Ja ja, maar we zouden toch wel eens willen weten hoe.

Fons: (*kauwend*) Laat me met rust! En trouwens, met 'n volle mond praten is niet netjes.

Ben: Je weet toch, pa, dat ik voor 'n gitaar aan het sparen ben. Tweehonderd euro heb ik al, maar ik kom er nog eens minstens zoveel tekort.

Fons: Een gitaar? Bij het kleinste buitje kun je hier binnen met 'n paraplu rondlopen, en dan kom jij om 'n gitaar!

Karel: Een gitaar hoef ik niet, pa, maar m'n DVD-speler is helemaal uit de tijd en die kost lang niet zoveel.

Fons: (*sarcastisch*) Wat je niet zegt. En, heeft het kleine grut soms ook nog wensen?

Niek: Nou ja, nu je er zo om vraagt: ik weet toevallig, dat Loek zit te azen op 'n mountainbike. Maar ik heb er geen idee van wat zoiets kost.

Karel: En dat Jaapje voortdurend loopt te zeuren om 'n mobieltje, is ook bekend. En zo duur zijn die dingen tegenwoordig echt niet meer.

Fons: (*zuur*) Nee, dat zal best wel tegenvallen.

Ben: En Jacky zal z'n geluk niet op kunnen met 'n paar rollerskates! Dat weet ik zeker.

Karel: En Wimke kan men nergens blijer mee maken dan met 'n hengeluitrusting.

Niek: Ja kijk, en in dat geval zou een nieuw driewielertje voor Edje er ook nog wel vanaf kunnen, of niet soms?

Fons: (*vertwijfeld, ogen ten hemel*) O Heer, sta me bij in m'n zwaarste uur!

Niek: Zeg pa, nu je het er toch net over hebt: dat het deze keer zolang duurt, zou dat misschien kunnen wijzen in de richting van 'n tweeling?

Fons: (*in wanhoop*) De hemel beware me!

Ben: Het zou toch best kunnen! Heb je het er met de burgemeester niet over gehad, hoe het zit, als het eens "twee" jongens zouden worden?

Fons: (*onthutst*) Jeetje, man, daar zeg je wat! (*opgewonden*) Stel je voor, dan zou hij twintigduizend euro moeten betalen! Niet te geloven! (*bij deur rechts, roept*) Dorien" zie je nog niets? Zijn het er misschien twee? Kijk eens goed!

Dorien: (*roept, onzichtbaar*) Idiot! Ik zal al blij zijn als die ene er is!

Fons: Nog altijd niets! Niettemin, als het er twee worden, krijgen jullie allemaal wat. Dan laat ik me niet kennen!

Niek: Moment zeg, laten we nu eerst eens een pas op de plaats maken. Tot nu toe weten we niet wát het wordt en hoeveel het er worden. En als dat eenmaal bekend is, kan het toch zeker niemand anders zijn dan ma zelf, die iets te wensen heeft! Is dat duidelijk?

Karel: Ma hoeft niets te hebben. Ze heeft ons immers!

Ben: (*spottend*) Daar is ze nogal vet mee, vooral met jou! Ik ben van mening, dat ma het er eerst eens goed vanaf moet brengen, en dan zien we wel verder.

Fons: (*voelt zich tekort gedaan*) En aan wat ik moet doorstaan, denkt niemand!

Niek: (*gespeeld meevoelend*) Dat doen we wél, pa. Daarom voelen we ook zo met je mee!

Ben: (*tot Fons*) Maar afgezien daarvan, zou ik toch wel eens willen weten wat je met de soep hebt gedaan. Daar zit 'n heel raar smaakje aan!

Niek: Dat heb ik ook al de hele tijd gedacht!

Karel: Ik voel me opeens licht in m'n hoofd worden. Is dat spul soms aan 't gisten?

Fons: Best mogelijk, want het heeft al verschillende dagen gestaan.

Niek: (*dreigend*) Pa, ik ken jou! Heb je er soms jonge klare in gedaan?

Fons: Een heel klein beetje maar, om de kwaai reuk weg te werken.

Niek: Prachtig zeg! Als je kinderen alcoholisten worden, ben jij het schuld. De hoogste tijd, dat ma weer op de been komt! Nu eten we al vijf dagen erwtensoep en elke dag leng je ze aan en gooi je er ter afwisseling iets anders in!

Fons: (*klaaglijk*) Jongens, nu maak 't me toch niet zo moeilijk! Jullie zijn met je werk bezig en hebben er geen idee van, dat ik hier in m'n eentje het hele huishouden moet doen!

Ben: Ja, vijf dagen achter elkaar de erwtensoep opwarmen!

Fons: (*beledigd*) En die andere zes snaken in het gareel houden en ervoor zorgen, dat ze niets tekort komen, telt dat dan soms niet mee? (*klaaglijk*) En alles komt maar op mij neer. Dubbel en dik verdiend heb ik ze, die tienduizend euro! In feite is het nog veel te weinig!

Ben: (*spottend, teatraal*) Pa, jou te zien lijden, is haast ondraaglijk!

Fons: Zeg, probeer je me soms voor de gek te houden?

Guusje: (*na kort klopje op via midden, opgewekt*) Hoi hoi allemaal!

Niek: (*meteen naar haar toe*) Guusje! Ik had al zo half en half verwacht, dat je je nog wel zou laten zien.

Guusje: Ik ben even komen binnenwippen om te kijken hoever het me je moeder is, en of ze misschien een handje hulp nodig heeft.

Fons: Ha, helpen wil je? Dan kom je als geroepen! Veeg die hele bende van mij daarbuiten maar op 'n hoop, ga ermee naar het washok, stop ze in de grote voederbak, die daar staat en zet er de slang op. (*grinnikend*) En dan mag je ze voor mijn part ook nog met de grove borstel bewerken!

Guusje: (*vrolijk*) En is er ook nog een leeftijdsgrens? Ik bedoel, zijn er hier ook nog, die dezelfde behandeling moeten ondergaan?

Karel: (*staat op*) Ik in elk geval niet. Ik zou me door 'n vrouwspersoon moeten laten wassen! Dat heeft er nog net aan gemankeerd!

Guusje: (*vrolijk*) Deze Moermans heeft kennelijk nog een zetje nodig om uit de puberale leeftijd te raken.

Ben: (*olijk*) Luister, Guusje, bij mij is van eenkennigheid absoluut geen sprake meer. Ik ga zo met je mee naar het washok!

Niek: (*quasi kwaad*) O ja, dat zou je wel willen, maar dat gaat mooi niet door! Zoek jij maar je eigen kindermeisje!

Ben: (*af via midden, vrolijk*) Jij gunt je arme broertje ook niets!

Fons: (*uitnodigend*) Guusje, kom bij me zitten, kind. Kun je me een beetje troosten.

Guusje: Meneer Moermans, u hebt op een moment als dit toch zeker geen troost nodig?! Vandaag nog mag u zich, met de komst van uw tiende zoon, de gelukkigste mens van de hele wereld noemen!

Niek: Voordat wij het eens ooit zover geschopt hebben, zijn we wel een paar jaartjes verder, nietwaar Guusje?

Guusje: Jeetje zeg, ik mag er niet aan denken!

Fons: (*ongeduldig op rechts doelend*) En nog steeds niets van die kant. Deze keer zit er nou eens helemaal geen schot in!

Guusje: (*heeft ondertussen de borden op elkaar gestapeld en de tafel opgeruimd, spottend*) Geduld is een mooie zaak, meneer Moermans.

Karel: Weet je, pa, en misschien dat dit wel voor het laatst is, dat je over de geboorte van een nieuwe zoon in de piepzak hoeft te zitten. Toen de burgemeester voorheen vertrok, hoorde ik hem tegen de oude van Bellekom op het bankje zeggen, dat de ooievaar vanaf nu geen toestemming meer zal krijgen nog bij ons te landen.

Fons: (*honend*) Dan zal hij toch eerst eens moeten beginnen met mij een startverbod te geven, de bemoeial!

Karel: Ja ja, maar kleine Henkie had het ook gehoord en je weet hoe bijdehand die al is. "Ik zal wel uitkijken," zei hij tegen me. "Zodra ik zo'n beest zie, jaag ik het meteen weg!"

Guusje: (*vrolijk*) Had je hem net zo goed kunnen wijsmaken, dat hij voortaan geen zilverpapier meer hoeft te sparen! Maar kom zeg, dan zal ik maar eens naar die snaken buiten gaan kijken.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto